

Panónske lastúrničky (*Crustacea, Ostracoda*) a stavovce (*Chordata, Vertebrata*) z hliniska tehelne v Borskom Svätom Jure

RADOVAN PIPÍK¹ a PETER HOLEC²

¹katedra geotechniky, Stavebná fakulta STU, Radlinského 11, 813 68 Bratislava

²katedra geológie a paleontológie, Prírodovedecká fakulta UK, Mlynská dolina, 842 15 Bratislava

(Doručené 5. 9. 1997)

**Pannonian ostracods (*Crustacea, Ostracoda*) and vertebrates (*Chordata, Vertebrata*)
from loam pit of the brick yard in Borský Svätý Jur**

The representatives of five mammal orders, the rest of turtles and fish and rich ostracod fauna of Pannonian age were found in the sediments of loam pit in Borský Svätý Jur. The ostracods are divided in assemblage with *Candona (Caspiolla) unguicula* and assemblages of species of genera *Cyprideis*—*Amplocypris*—*Hemicytheria*. The assemblages lived in kaspibrackic environment of subaquatic delta plain with fallen salinity value of water environment.

Key words: Ostracoda, Vertebrata, paleoecology, Pannonian, Vienna basin

Úvod

Lokalita Borský Svätý Jur—hlinisko tehelne (obr. 1) je v Záhorskej nížine. Geologicky patrí do viedenskej panvy a leží na gajarsko-šaštínskej elevácii, mierne sklonenej na Z a ohraničenej na V Šaštínskymi a Jakubovskými zlomami (Buday et al., 1967). Hrúbka neogénu tu dosahuje 4000–5000 m a panónu, ku ktorému patrí aj ilovisko tehelne, okolo 500–600 m. Do hĺbky 200 m je panón reprezentovaný prevažne peliticím vývojom s časťou s vložkami piesku. Od 200 m hlbšie prevládajú piesčité polohy (Peloušek, 1984). V nadloží panónu je na väčšine územia kvartérny viaty piesok a miestami sa zachovali aj zvyšky vrchnej terasy rieky Moravy, zastúpené štrkovitým pieskom. Najmladšími sedimentmi sú aluvialne náplavy potokov a riek a hlinitý humózny piesok. Celková hrúbka kvartéru kolíše do 10 m.

Hlinisko tehelne je v prevádzke od roku 1903. Čažená surovina sa charakterizuje ako ilovitý prachovec s polohami piesčitého prachu, prachovitého piesku a jemnozrnného piesku. V preplavených vzorkách sa lastúrničky našli v deviatich výplavoch, ktoré poskytli bohatý fosílny materiál. Okrem ostrakód sa tu našli aj zvyšky stavovcov, lastúnikov a ulitníkov (obr. 2).

Materiál a metodika práce

Pri výskume sme použili terénne, laboratórne a štatistické metódy.

Terénne práce sa vykonali roku 1993 a 1994. Bol na kreslený profil lokality s určením mikropaleontologického obsahu a sedimentologického charakteru vrstiev

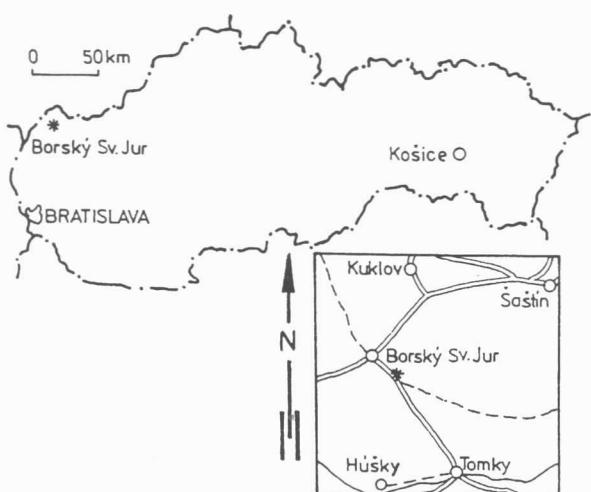
a odobrali sa vzorky na laboratórne spracovanie. Množstvo odobratého materiálu (500–1000 g), zodpovedá štandardnému postupu pri mikropaleontologickom rozboare. Makrofósilie — zvyšky stavovcov — sa našli voľne na povrchu alebo sa vybrali z horniny a časti sa získali výplavom.

V laboratóriu sa vzorky preplavili na sade sít s veľkosťou oka 1 mm na záchytenie hrubej nečistoty, 0,2 mm na záchytenie adultného štadia a 0,09 mm alebo 0,08 mm na záchytenie juvenilných, prípadne aj dospelých štadií lastúrničiek. Vzorky z piesčitých polôh boli plavené bez úpravy chemickými činidlami. Pri ilovitých vzorkách sa osvedčilo pridať do vody kryštalickú sódu na zmäkčenie vody.

Po plavení sa výplav vysušil a pripravil na vyberanie fosílnych schránek a tie sa po nasypaní na Trieblovu misku vyberali do komôrok, prezerali a určovali pod binokulárnom lupou. Za negatívnu sa pokladala vzorka, v ktorej neboli nijaké fosílny obsah lastúrničiek ani po de-siatich násypoch. V pozitívnych vzorkách sa lastúrničky určovali priamo v miske alebo po zväčšení na mikroskop na podložnom sklíku. Na zvýraznenie detailov schránky bol použitý glycerol. Schránky na snímanie na skanovacom mikroskopom sa od glycerolu očistili liehom. Z výplavov bolo dovedna vybraných viac ako 4100 jedinov patriacich 39 druhom (pozri tab. 1).

V tejto práci sú základným východiskom pri tvorbe paleoekologických záverov štatistické metódy založené na týchto axiómach:

- jedinec je pravá alebo ľavá lastúrka alebo schránka,
- jedinec je lastúrka väčšia alebo rovnajúca sa polovicí lastúrky,
- počítajú sa len adultné schránky alebo lastúrky.

Obr. 1. Geografická pozícia študovanej lokality, hlinisko je vyznačené hviezdičkou.

Fig. 1. Geographic sketch of the studied locality, the loam pit is marked by the asterisk.

Na výpočet indexu diverzity sme použili Simpsonov index diverzity podľa vzorca

$$D = \frac{n}{N(N-1)} / \sum_{i=1}^n \frac{N_i(N_i - 1)}{N(N-1)},$$

kde D = Simpsonov index diverzity, N_i = počet jedincov i-tého druhu, N = celkový počet hodnotených jedincov, n = počet taxónov (Pokorný, 1971; Holcová a Maslovská, 1994).

Dominancia je vyjadrená ako percentuálne zastúpenie druhu. Dendrogram similarity sa získal programom NCLAS metódou „complete linkage“. Ide o techniku zhľukujúcu skupiny podľa rozdielu medzi najnepodobnejšími členmi navzájom (Jongman, Ter Braak a Van Tongeren, 1995). Vstupné dátá a výsledok sú v tab. 1 a na obr. 5.

Na základe získaného materiálu sme biostratigraficky zaradili sedimenty a vypracovali paleoekologickú charakteristiku prostredia.

Zoznam fosílnych stavovcov lokality Borský Svätý Jur

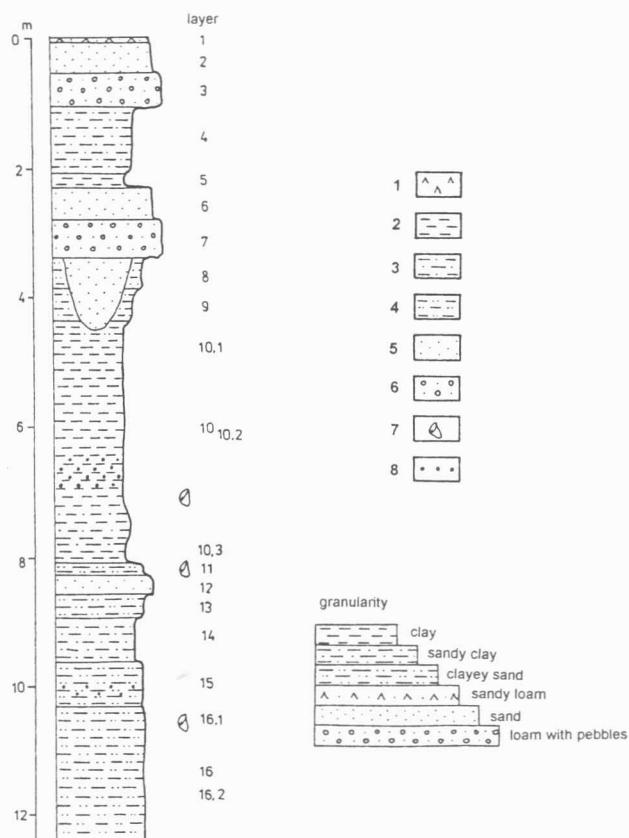
Ryby (*Pisces*): kosti, úlomky kostí, zuby a ojedinele otolity. Na základe otolitu bol určený druh *Sciaena angulata* Schubert.

Obojživelníky (*Amphibia*): nezistené.

Plazy (*Reptilia*): drobné a väčšie úlomky pancierov korytnačiek podčeľade *Emydinae*, rod *?Nicoria* sp. indet.

Vtáky (*Aves*): nezistené.

Cicavce (*Mammalia*): hmyzožravce (*Insectivora*) — ľavá vetva spodnej čeluste gen. et sp. indet.; hlodavce (*Rodentia*) — *Cricetodon* sp., zub, *Trogontherium* sp., zub, *Monosaulax minutus* (H. v. Meyer), zub.; párnokopytníky (*Artiodactyla*) — *Lagomeryx cf. parvulus* (Roger); nepárnokopytníky (*Perissodactyla*) — *?Hippurion*, sp.

Obr. 2. Profil hliniska tehelne v Borském Svätom Jure. 1 — hlin, 2 — il, 3 — piesčitý il, 4 — ilovitý piesok, 5 — piesok, 6 — piesok s oblikmi, 7 — Bivalvia, 8 — vápnité konkrécie.

Fig. 2. Profile of the loam pit in Borský Svätý Jur. 1 — loam, 2 — clay, 3 — sandy clay, 4 — clayey sand, 5 — sand, 6 — sand with pebbles, 7 — Bivalvia, 8 - calcareous concretions.

Ľavá päťová kost; mäsožravce (*Carnivora*) — *Ictitherium viverrinum* (Roth a Wagner) — *Hyaenidae*, takmer úplná pravá vetva spodnej čeluste, *Perunium ursogulo* Orlov, M1 sin. (prvá ľavá spodná stolička) *Mustelidae*.

Biostratigrafické zaradenie sedimentov

Na vekové zaradenie lokality sme použili biostratigrafické členenie panónu podľa Jiříčka (1985) s vynechaním členenia zóny E na podzónu E1, E2 a E3.

Druhy prítomné vo výplavoch sú charakteristické pre vrchný panón až spodný pont. S dlhšou biostratigrafickou valenciou, ale nepresahujúcou hranicu panón/pont je druh *Amplocypris abscissa*, *A. recta*, *Cypria dorsocconcava*, *Cyprideis sublittoralis*, *Hemicytheria folliculosa* a *Loxonconcha granifera*. Všetky tieto druhy sa vyskytujú v zóne E a D. Trochu výnimočné je *Cypria abbreviata*, ktorá sa vyskytuje v celom panóne a prechádza až do pontu.

V ďalšej skupine sú druhy typické pre zónu E, a to *Candona (Candona) mutans*, *C. (Caspiolla) unguicula*, *C. (C.) praebalcanica*, *C. (Lineocypris) hodonensis*, *C. (Typhlocypris) elongata*, *C. (T.) fossulata*, *Cyprideis*

Tab. 1
Zoznam druhov ostrakód lokality Borský Svätý Jur
The list of ostracod species from the locality Borský Svätý Jur

Druh/Vrstva	5	10.I	10.II	10.III	11	14	15	16.1	16.II
<i>Amplocypris abscissa</i> (Reuss)			2	14					
<i>Amplocypris recta</i> (Reuss)		x	5				13	5	150
<i>Amplocypris sp. 1</i>									
<i>Amplocypris sp. 2</i>	x								
<i>Candona (Bacunella) sp. juv.</i>									
<i>Candona (Candona) mutans</i> Pokorný	xx		23	11		juv.	2		19
<i>Candona (Candona) sp. juv.</i>									juv.
<i>Candona (Caspiolla) acuta</i> Sokáč			6						
<i>Candona (Caspiolla) alasi</i> Krstič	xx		66	56			29	24	
<i>Candona (Caspiolla) praebalcanica</i> Krstič			2	1					
<i>Candona (Caspiolla) unguicula</i> (Reuss)	xxx		363	420	18	593	459		2
<i>Candona (Caspiolla) sp.</i>			2			7	2		
<i>Candona (Lineocypris) aff. granulosa</i> Zalanyi	p		2			3			
<i>Candona (Lineocypris) hodonensis</i> Pokorný	x		16	4					2
<i>Candona (Lineocypris) cf. inflexa</i> juv. Sokač					juv.				
<i>Candona (Lineocypris) sp.</i>	x								
<i>Candona (Pseudocandona) pokornyi</i> Jiříček							62	41	68
<i>Candona (Pseudocandona) sp. II</i> (Pokorný)									juv.
<i>Candona (Typhlocyprella) elongata</i> Sokač			3						
<i>Candona (Typhlocyparis) fossulata</i> (Pokorný)			1						
<i>Candona (Typhlocyparis) sp.</i>					juv.				
<i>Cypris abbreviata</i> (Reuss)	x	x						22	115
<i>Cypris dorsocconcava</i> Krstič	x		11			2			
<i>Cyprideis heterostigma</i> (Reuss)	p		3			5		296	87
<i>Cyprideis obesa</i> (Reuss)	x		15	6		6			juv.
<i>Cyprideis paralittoralis</i> Jiříček	x		81	110		39	73		
<i>Cyprideis sublittoralis</i> Pokorný	x					5			3
<i>Cyprideis sp. 1</i>							3		
<i>Cyprideis sp. 2</i>	x								
<i>Hemicytheria biornata</i> (Zalanyi)			50	3		11			
<i>Hemicytheria dubokensis</i> Krstič			7	5		1	4		
<i>Hemicytheria folliculosa</i> (Reuss)	x		2			12	7	34	
<i>Hemicytheria reniformis</i> (Reuss)	p						3	69	257
?Hungarocypris sp.							1		
<i>Leptocythere lacunosa</i> (Reuss)	x	p	31	26		6		2	1
<i>Leptocythere sp.</i>									1
<i>Loxoconcha granifera</i> (Reuss)			11	1		2	1	3	1
<i>Mediocytherideis sp.</i>							2		47
<i>Xestoleberis sp.</i>							2		3
Počet jedincov			702	657	18	736	646	645	671
Diverzita			3,3511	2,244	1	1,5286	1,8948	3,5217	4,4538

x - prítomný, xx - hojný, xxx - veľmi častý, p - prítomný vo forme úlomkov, juv. - juvenil
x - present, xx - abundant, xxx - very abundant, p - present as a detritus, juv. - juvenile

heterostigma, *C. obesa*, *Hemicytheria biornata*, *H. reniformis* a *Leptocythere lacunosa*. To je dôvod, pre ktorý zaradujeme 5. — 16. vrstvu do panónu zóny E (pt. I, II).

V skúmaných vzorkách sú aj druhy prežívajúce z panónu do pontu, napr. *Candona (Lineocypris) cf. granulosa* a *Hemicytheria dubokensis*. Krstič (1973, ex Sokač, 1989) ich označuje ako panónske relikty. K celej tejto asociácii lastúrničiek sa pripája *Candona (Caspiola) acuta*, ktorá je typická pre spodný pont.

Panónsky vek sedimentov okrem lastúrničiek potvrdzuje aj prítomnosť ulitníkov *Melanopsis vindobonensis* Fuchs, *M. affinis* Handmann a lastúrnika *Congeria subglobosa* Partsch.

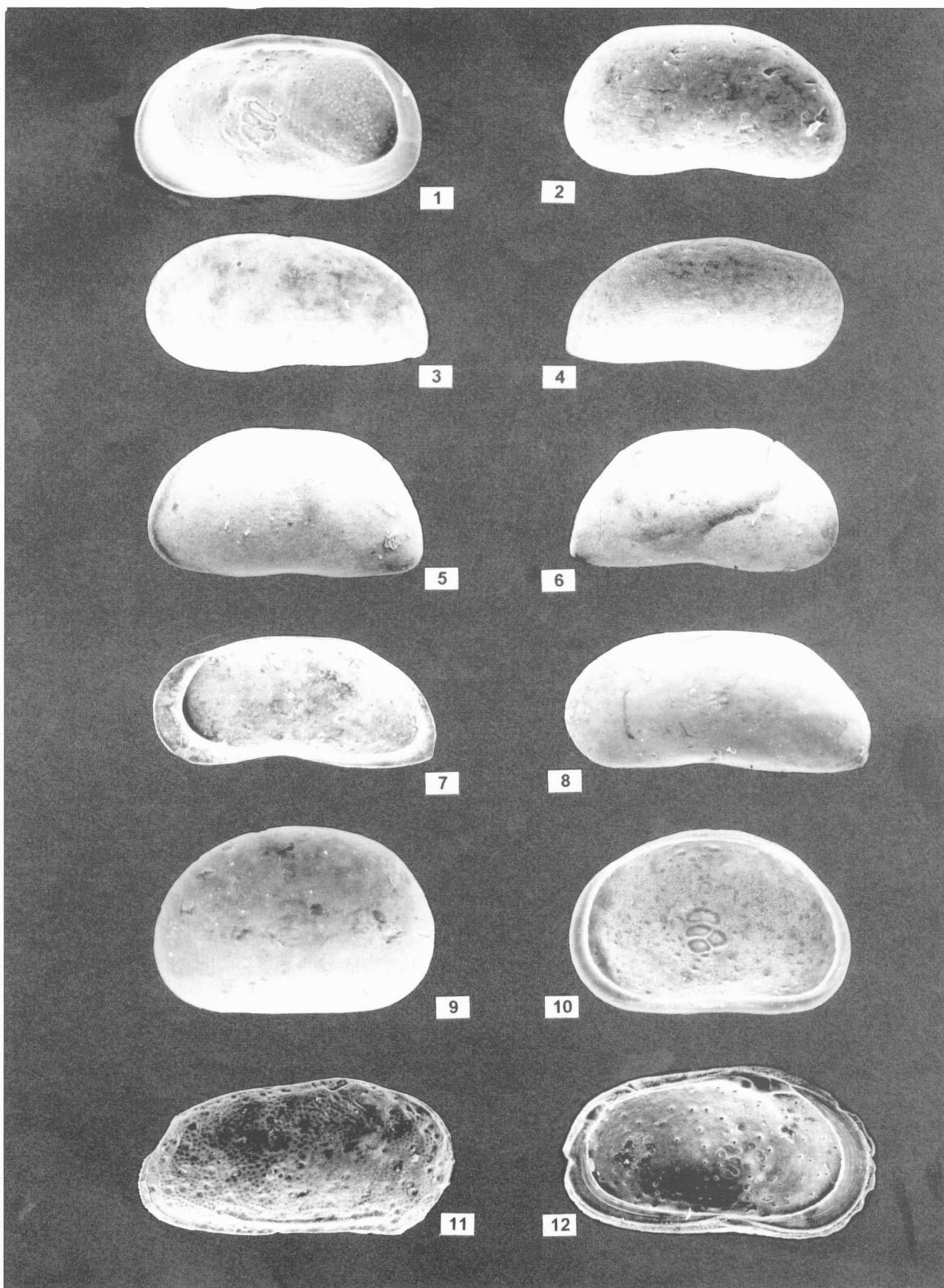
Z biostratigrafického hľadiska je významný nález rodu *Hippurion*, *Monosaulax* a *Lagomeryx*. Zástupcovia prvých dvoch rodov sa vyskytli aj na lokalite Vösendorf v Rakúsku, kde sa podľa výskytu fosílnych cicavcov vek sedimentov určil do biozóny MN 10, v ktorej sa objavuje aj rod *Ictitherium*. *Hippurion* sa objavuje v zóne MN 9 a pretrváva až do zóny MN 15 (Mein, 1975). *Lagomeryx*

v Eurázii prežíva do konca miocénu t.j. do biozóny MN13 (Vislobokovová, 1990). Pozoruhodný je výskyt rodu *Trogontherium*, objavujúceho sa až v zóne MN 15, zodpovedajúcej ruscinianu, ktorého vek je približne 4,5–3,5 mil. rokov (pt. III). Pôvod tohto rodu je neznámy, lebo sa nášiel voľne na povrchu, ale zistil sa i v súvekých sedimentoch ľloviska tehelne v Pezinku (Holec et al., 1987).

Ekologická charakteristika paleoprostredia

Preplavené vzorky boli veľmi bohaté na ostrakóda. Dovedna sa vybral viac ako 4100 jedincov patriacich 39 druhom (tab. 1). Kolísanie množstva vybraných jedincov vo vzorkách ilustruje obr. 3. Z tohto hľadiska je anomália 11. vrstvy, obsahujúca iba 18 jedincov druhu *Candona (Caspiola) unguicula*. Vrstvu 16 a 10 sme pre jej veľkú hrúbku rozdelili na 16.1, 16.2, resp. 10.1, 10.2 a 10.3.

Index diverzity (obr. 4) vypočítaný podľa Simpsonovho vzorca a kontrola obr. 3 prezrádzajú pôsobenie stresového faktora na spoločenstvá (Holcová a Maslowská, 1994), kto-

Obr. 3. Počet jedincov / number of specimens

rý má sme nie diverz a je sledo ho už pre

Vo vzo schrány a 3. hned s vyzráža sú pravd Pomer m

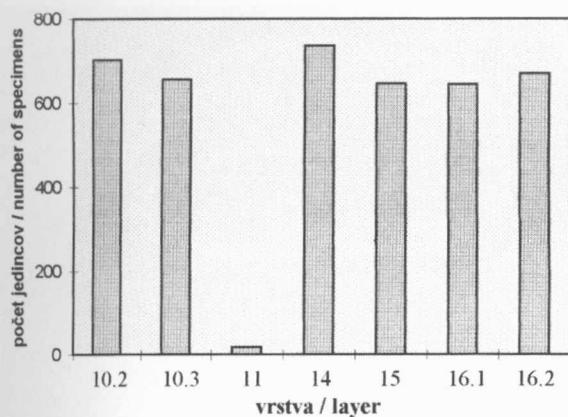
Ďalšie dominan stupne o 11 je minancia čo svedč podmien (Caspiol sa krvk druhov ďalej už

Graf 1 o simila podľa vzorky tách, kte

Časť g nst dv Pri vrst dobnost

Do p a 10.3,

► Pl. 1. 1-
119 x, 4
(Caspioll
11-12 -
Pl. 1. 1-
119 x, 4
(Caspiol
11-12 -

Obr. 3. Počet vybratých, resp. nájdených dospelých jedincov ostrakód.
Fig. 3. The number of picked-up, resp. found adult ostracod specimens.

rý má smerom hore rastúcu tendenciu a pôsobí na znižovanie diverzity. Tento index vyšie od vrstvy 11 opäť rastie a je sledovateľný až po vzorku 10.2, ale vo vzorke 10.1 ho už pre zmiešanie sa spoločenstiev sledovať nemožno.

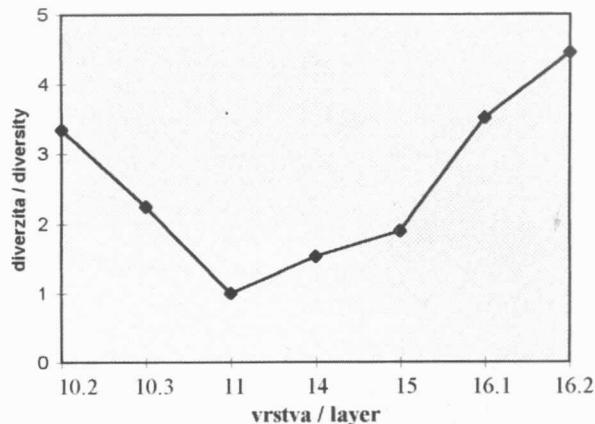
Vo vzorke 10.1 sa vyskytujú trojako zachované fosílné schránky: 1. priesvitné skleného vzhľadu, 2. mliečnobiele a 3. hnedé a biele rozlične ohnuté, stočené, vo vnútri s vyzrážaným kalcitom. Fosílie sú súveké. Autochtónne sú pravdepodobne jedince s prvým typom zachowania. Pomer medzi typmi je približne 5 : 3 : 2.

Ďalšie informácie o spoločenstve poskytuje štruktúra dominancie spoločenstiev (obr. 5). Priebeh kriviek je postupne od vzorky 16.2 po 14 stále strmší, až vo vzorke 11 je strmosť maximálna. Schránky sú korodované, dominancia má hodnotu 1 a počet jedincov je veľmi nízky, čo svedčí o zhoršujúcich sa až kritických ekologických podmienkach, v ktorých mohol prežiť iba druh *Candona (Caspiolla) unguicula*. S nástupom ilovitých sedimentov sa krievka začína vyrovňávať, v smere osi x rastie počet druhov aj ich dominancia a podobne ako pri diverzite ďalej už tento index sledovať nemožno.

Graf klastrovej analýzy (obr. 6) poskytuje informácie o similarite spoločenstiev na základe porovnania vzoriek podľa výskytu druhov. Na os x sú vynesené porovnávané vzorky (vrstvy), os y udáva stupeň podobnosti v percentách, ktorý klesá zdola nahor.

Časť grafu medzi vzorkou 10.2 a 16.2 prehrádza prítomnosť dvoch spoločenstiev, ktoré sú si podobné na 26 %. Pri vrstve 11 sa opäťovne zistila anomálna hodnota. Jej podobnosť s ostatnými vrstvami nadobúda veľkosť 0 (0 %).

Do prvého spoločenstva zaraďujeme vrstvy 10.2, 14 a 10.3, ktorých najväčšia podobnosť je vyjadrená číslom

Obr. 4. Priebeh diverzity spoločenstiev ostrakód.
Fig. 4. The diversity course of the ostracod assemblages.

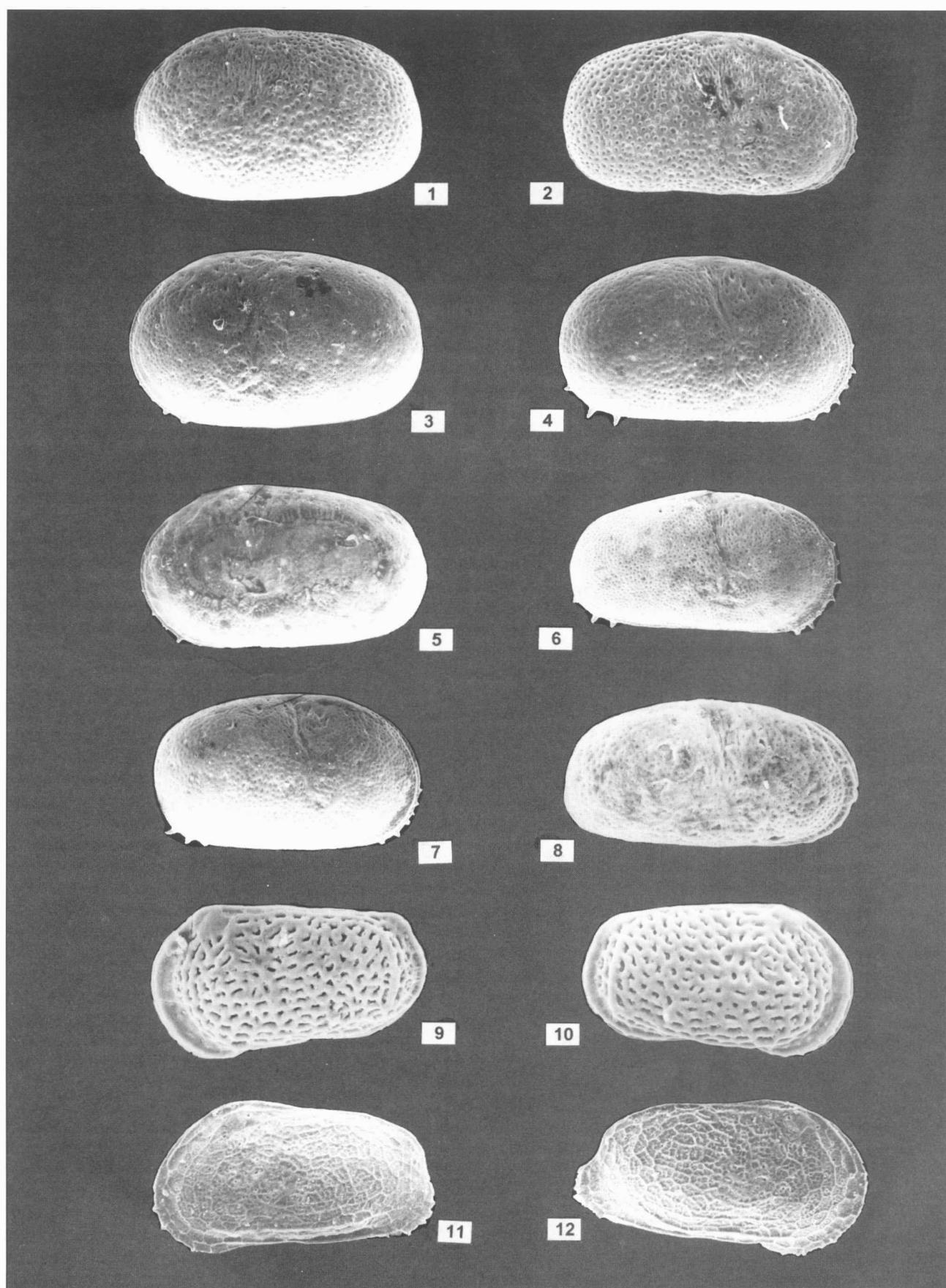
0,62 (62 %). Druhú skupinu tvoria vzorky 16.1 a 16.2 so similaritou 73 %. Vrstvu 15 tvorí prechodné spoločenstvo medzi prvým a druhým typom, s väčšou podobnosťou s druhou skupinou.

Prvý typ spoločenstva (vrstva 10.2, 10.3, 11, 14, a 15) je zastúpený najmä druhom *Candona (Caspiolla) unguicula*, ktorého dominancia v spoločenstve dosahuje minimálne 52 %. Druhým najčastejšie zastúpeným druhom je *Cyprideis paralittoralis* (11,5 % vrstva 10.2, 16 % vrstva 10.3, 11 % vrstva 15). Ostatní zástupcovia rodu *Candona* tvoria 17 % (vrstva 10.2), 11 % (vrstva 10.3), 5,5 % (vrstva 14) a 14 % (vrstva 15). Rod *Hemicytheria* je najbohatšie zastúpený 8,4 % (vrstva 10.2). Zvyšné rody (*Amplocypris*, *Cypria* a *Leptocythere*) sú tu zastúpené menej ako 5 %. Vzorka 15 sa do tohto spoločenstva zaradila pre vysokú dominanciu druhu *Candona (Caspiolla) unguicula* (71 %). Tvar kriviek dominancie má charakter priamky typickej pre spoločenstvá v tvrdých ekologickej podmienkach, v ktorých ekologický priestor nie je plne využitý. Prvé spoločenstvo je pomenované podľa dominantného druhu ako spoločenstvo s *Candona (Caspiolla) unguicula*.

Vrstva 16.1 a 16.2 tvoria druhý typ spoločenstva, pomenovaného podľa najbohatšie zastúpených druhov ich rodovým menom. Je to spoločenstvo *Cyprideis* — *Hemicytheria* — *Amplocypris*. V týchto vzorkách nemá absolútну prevahu nijaký druh. Vo vrstve 16.1 je najpočetnejší *Cyprideis heterostigma* (46 %), potom nasleduje *Amplocypris recta* (23 %) a *Hemicytheria reniformis* (11 %). Výplav 16.2 má obrátenú dominanciu — najpočetnejšia je *Hemicytheria reniformis* (38 %), ďalej nasleduje *Cypria abbreviata* (17 %), *Amplocypris recta* (13 %)

Pl. 1. 1—2 - *Amplocypris recta* (Reuss). 1 - Pm zvnútra, 73 x; 2 - Pm zvonku, 78 x; 3—4 - *Candona (Caspiolla) unguicula* (Reuss), 3 - Lm zvonku, 119 x, 4 - Pm zvonku, 119 x, 5; 5—6 - *Candona (Lineocypris) hodonensis* Pokorný, 5 - Lm zvonku, 77 x, 6 - Pm zvonku, 77 x; 7—8 - *Candona (Caspiolla) alasi* Krstič, 7 - Pm zvnútra, 80 x, 8 - Lm zvonku, 89 x; 9—10 - *Cypria abbreviata* (Reuss), 9 - Lm zvonku, 115 x, 10 - Pm zvnútra, 127 x; 11—12 - *Hemicytheria folliculosa* (Reuss), 11 - Pm zvonku, 74 x, 12 - Lm zvnútra, 74 x. Lm—lavá miska, Pm—pravá miska.

Pl. 1. 1—2 - *Amplocypris recta* (Reuss). 1 - Rv inside, 73 x, 2 - Rv outside, 78 x; 3—4 - *Candona (Caspiolla) unguicula* (Reuss), 3 - Lv outside, 119 x, 4 - Rv outside, 119 x; 5; 5—6 - *Candona (Lineocypris) hodonensis* Pokorný, 5 - Lv outside, 77 x, 6 - Rv outside, 77 x; 7—8 - *Candona (Caspiolla) alasi* Krstič, 7 - Rv inside, 80 x, 8 - Lv outside, 89 x; 9—10 - *Cypria abbreviata* (Reuss), 9 - Lv outside, 115 x, 10 - Rv inside, 127 x; 11—12 - *Hemicytheria folliculosa* (Reuss), 11 - Rv outside, 74 x, 12 - Lv inside, 74 x. Lv - left valve, Rv - right valve.

a Cyp
cie sa
(Holc
Sp
troch
ryby,
čichy)
sladky
a zápa
ne pri
vá (M
S. ang
z pan
semia
nekto
fali v
rod T
zoval
sú to
ce žij
je zn
1987
čany,
pokla
s buj
ident
tené
num,
druhi

Po
pokl
lastú
such
ky te

Ve
ciou
stvá
torm
pros
graf
potc
(196
zlož
a sa
A. a
vied
redí
dob

◀ Pl. 2
zvon
(Reu
(Zala
Pl. 2
outs
(Reu
(Zala

a *Cyprideis heterostigma* (13 %). Tvar kriviek dominancie sa približuje krievke úplne nevyzretého spoločenstva (Holcová a Maslowská, 1994).

Spoločenstvo zistených stavovcov možno rozdeliť do troch skupín. Prvú tvoria akvatické stavovce. Patria do nej ryby, ktoré tvorili nektón (väčšie aktívne plávajúce živočíchy). Zástupcovia rodu *Sciaena* žili v moriach a v takmer sladkých vodách. Dnešná *Sciaena aquilla* žije v severnej a západnej časti Stredozemného mora a v Atlantickom oceáne pri pobreží Európy a Afriky. Dorastá až do 1,5 m a je dražá (Muus a Dahlström, 1968). Dva druhy tohto rodu — *S. angulata* a *S. telleri* — opísal aj Papp a Thenius (1953) z panónu od Vösendorfu z Rakúska. Druhú skupinu tvoria semiakvatické živočíchy. Ide o korytnačky, ktoré tiež tvorili nektón, ale vychádzali aj na súš a v čase kladenia vajec opúšťali vodné prostredie. Z cicavcov do tejto skupiny patril aj rod *Trogontherium*, ktorý žil podobným spôsobom a obsadzoval podobnú ekologickú-niku ako dnešný bobor. Napokon sú to terestrické druhy. Patria medzi ne ostatné zistené cicavce žijúce na súši. Vzácny je nález zvyšku *Hipparriona*, ktorý je známy aj z hliniska tehelne v Pezinku (Holec et al., 1987). Tento rod sa na Slovensku našiel aj na lokalite Slepčany, Topoľčany a Nová Vieska (Holec, 1981, 1996). Predpokladáme, že žil v pomerne vlhkom, zamokrenom prostredí s bujnou vegetáciou, podobne ako druh *Lagomeryx* sp., identifikovaný aj na Sandbergu (Holec a Sabol, 1996). Zistené mäsožravce *Perunium ursogulo* a *Ictitherium viverrinum*, ktoré odtiaľ opísal Lupták (1995a, b), boli menšími druhmi a živili sa malou až stredne veľkou koristou.

Podľa výskytu terestrických druhov cicavcov treba predpokladať blízkosť pevniny a azda i zmenu spoločenstiev lastúrničiek práve vo vrstvách, v ktorých sa našli zvyšky suchozemských cicavcov, teda v blízkosti vrstvy 11. Zvyšky terestrických cicavcov sú pravdepodobne alochtonné.

Príčiny paleoekologickej zmien

Vertikálne zmeny paleospoločenstiev môžu byť reakciou na depozičné aj tafonomicke zmeny. Paleospoločenstvá lastúrničiek môžu byť ovplyvnené biologickými faktormi a tie môžu závisieť od zmen abiotických faktorov prostredia (Dodd a Stanton Jr., 1981). Zmena paleogeografie alebo klímy môže ovplyvniť abiotické faktory a tie potom druhové zloženie spoločenstva. Van Morkhoven (1963) za hlavné fyzikálne faktory kontrolujúce druhové zloženie spoločenstva pokladá hĺbkou, substrát, teplotu a salinitu. Jiříček (1985) označuje *Amplocypris recta*, *A. abscissa*, *Cyprideis sublitoralis* a *C. obesa* ako druhy viedenského vývoja charakteristické plynkovodným prostredím. Do tohto vývoja patrí aj ulitník *Melanopsis vindobonensis* a lastúrnik *Congeria subglobosa*. Všetky

uvedené druhy sa na sledovanej lokalite vyskytujú. O plynkovodnom prostredí svedčia aj nálezy zvyškov pancierov korytnačiek rodu *Nicoria* sp., ktorých množstvo postupne od vrstvy 15 po vrstvu 11 rastie. O blízkosti pevniny svedčia aj nálezy fosílnych cicavcov, napr. rodu *Trogontherium* sp., ktoré žili podobným spôsobom ako dnešné bobry. Dokonca sú tu zastúpené aj suchozemské cicavce. Hĺbka vody zrejme nepresiahla 20 m. Svedčia o tom aj rozmyvové a čerinové štruktúry vo vrstve 12 a 7 a korytová fácia hnedého až hrdzavohnedého hrubozrnného piesku prezentujúca vrstvy 8 a 9 až do vrstvy 7, ktorá by podľa paleogeografickej štúdie Jiříčka a Seiferta (1990) mohla patriť — ak sa vezme do úvahy istý priestorový posun od vrchného panónu — do juhovergentne progradujúcej paleodelty rieky Moravy. Podľa týchto znakov a litologickej náplne profilu (piesčitý il a ilovitý piesok) možno prostredie charakterizovať ako podvodnú časť delty (sub-aquatic delta plain; Reinek a Singh, 1973).

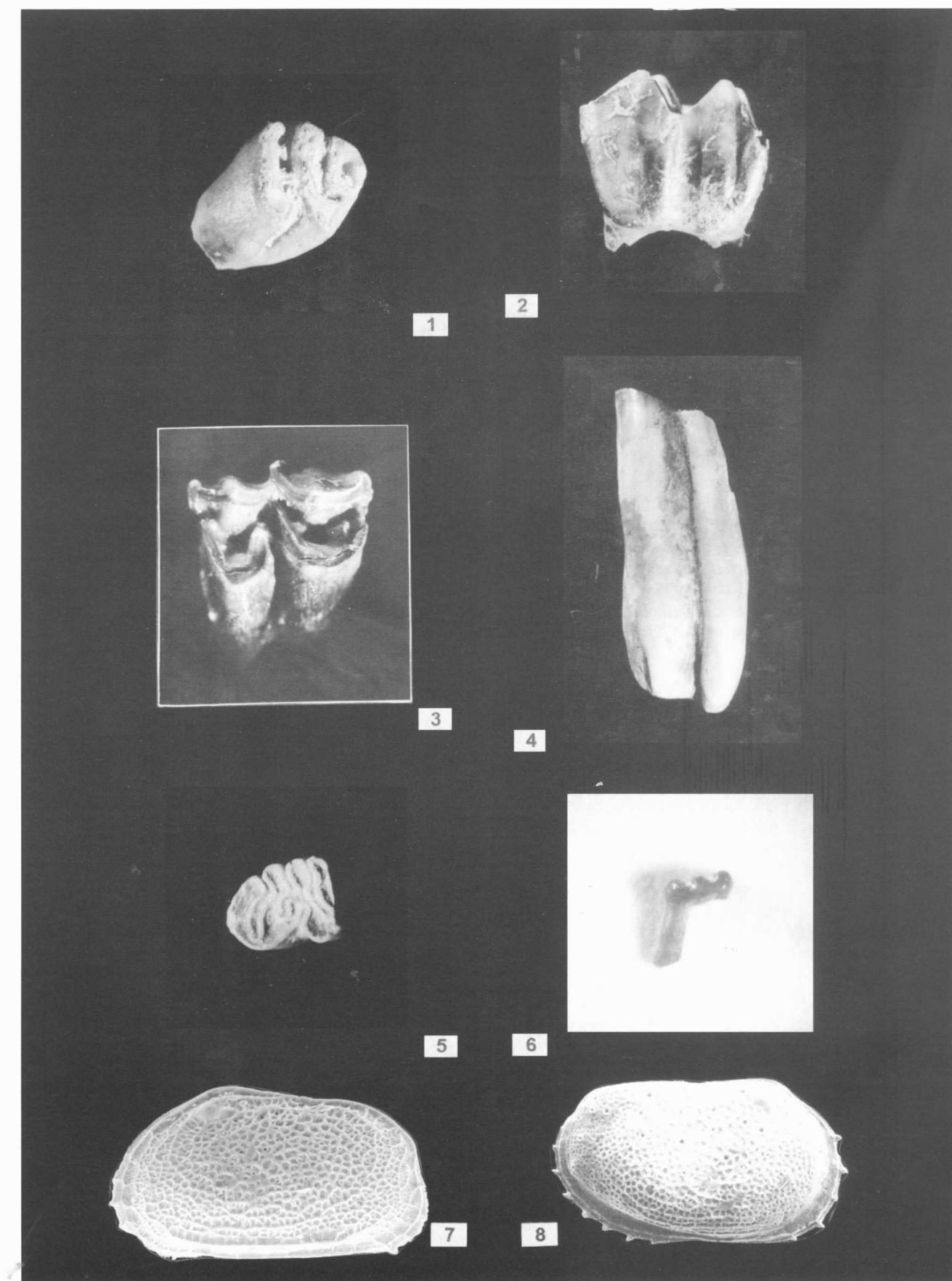
Pri spoločenstve s *Candona (Caspiolla) unguicula* sa závislosť od substrátu nezistila. Iba pri rode *Hemicytheria* nastáva menšia výmena druhov, ale tie nie sú najvýznamnejšou zložkou spoločenstva. Skupina sa vyskytuje v ilovitých aj v ilovitopiesčitých vrstvách. Spoločenstvo rodov *Cyprideis* — *Hemicytheria* — *Amplocypris* je prítomné iba v ilovitopiesčitom horizonte 16. Na závislosť od piesčitej fácie pri rode *Amplocypris* a *Cyprideis* poukazuje Krstič (1971). Pre nízky počet vzoriek nemožno jednoznačne rozhodnúť, či sa toto spoločenstvo zmenilo ako výsledok zmeny fácie, ale podľa litologickej náplne nadložných horizontov tento faktor asi neboli dôležitý. Medzi rodomi *Candona (Caspiolla)*, *Cyprideis*, *Hemicytheria* a *Amplocypris*, ale ani pri iných rodoch vyskytujúcich sa na tejto lokalite nie je teplotná závislosť dokázaná. V spoločenstve s *Candona (Caspiolla) unguicula* sa zistil zvýšený výskyt jedincov rodu *Candona*, z ktorých časť obýva kaspibracké, časť sladkovodné prostredie (Rundič, písomná informácia). Ich rast súvisel s miernym poklesom salinity. Odrazilo sa to aj v poklese počtu jedincov rodu *Hemicytheria* a *Amplocypris* a vo výmene druhov rodu *Cyprideis*. Z toho vychodí záver o zmene salinity prostredia. Spoločenstvo rodov *Cyprideis* — *Hemicytheria* — *Amplocypris* žilo pri pliohalímej (okolo 11 %) a spoločenstvo s *Candona (Caspiolla) unguicula* pri nižej, mezohlímej (približne 7 %) saliniti.

Otázka je, čo vplývalo na zmenu salinity. Stresový faktor, ktorý spôsobil existenciu dvoch spoločenstiev a zmenil charakter dominancie druhov, bol zrejme kombinovaný. Mierny pokles salinity a postupnú zmenu litologických pomerov vyvolala zmenu paleogeografie v prostredí progradujúcej delty, ktorá ustavičným premiestňovaním distribučných kanálov menila tieto dva

► Pl. 2. 1—2 - *Cyprideis obesa* (Reuss), 1 - Lm zvonku, 63 x; 2 - Pm zvonku, 67 x, 3—4 - *Cyprideis sublitoralis* Pokorný, 3 - Lm zvonku, 75 x, 4 - Pm zvonku, 75 x; 5—7 - *Cyprideis paralitoralis* Jiříček, 5 - Lm zvonku, 70 x, 6 - Pm zvonku, 70 x; 7 - Pm zvonku, 70 x, 8 - *Cyprideis heterostigma* (Reuss), Pm zvonku, 89 x; 9—10 - *Leptocythere lacunosa* (Reuss), 9 - Lm zvonku, 125 x, 10 - Pm zvonku, 125 x; 11—12 - *Hemicytheria biornata* (Zalanyi), 11 - Lm zvonku, 75 x, 12 - Pm zvonku, 79 x. Lm - lavička misky, Pm - pravá miska.

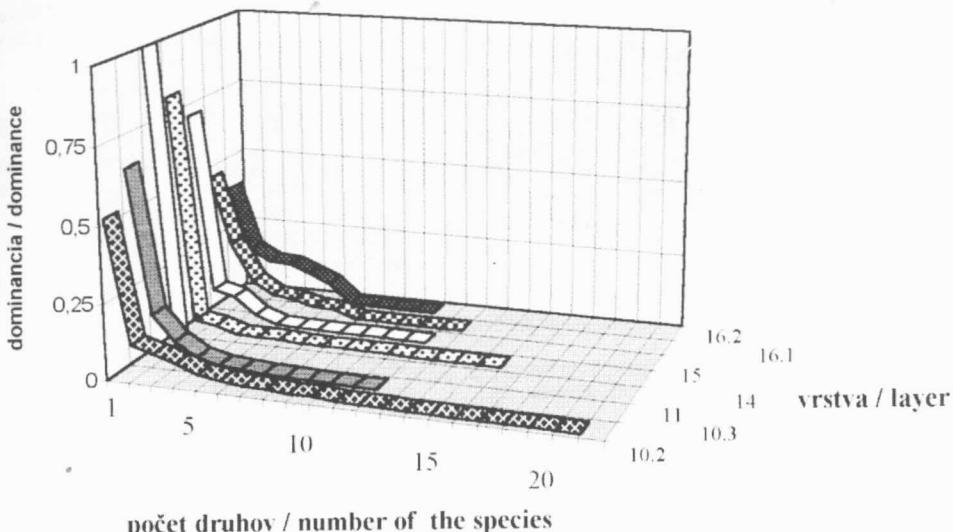
Pl. 2. 1—2 - *Cyprideis obesa* (Reuss), 1 - Lv outside, 63 x, 2 - Rv outside, 67 x; 3—4 - *Cyprideis sublitoralis* Pokorný, 3 - Lv outside, 75 x, 4 - Rv outside, 75 x; 5—7 - *Cyprideis paralitoralis* Jiříček, 5 - Lv outside, 70 x, 6 - Rv outside, 70 x, 7 - Rv outside, 70 x; 8 - *Cyprideis heterostigma* (Reuss), Rv outside, 89 x; 9—10 - *Leptocythere lacunosa* (Reuss), 9 - Lv outside, 125 x, 10 - Rv outside, 125 x; 11—12 - *Hemicytheria biornata* (Zalanyi), 11 - Lv outside, 75 x, 12 - Rv outside, 79 x. Lv - left valve, Rv - right valve.

similarita / similarity

Obr. 6.
Fig. 6. T.

◀ Pl. 3. 1
3 - poh
don sp.,
miska, E
Pl. 3. 1
view, 2.
losa (R.)

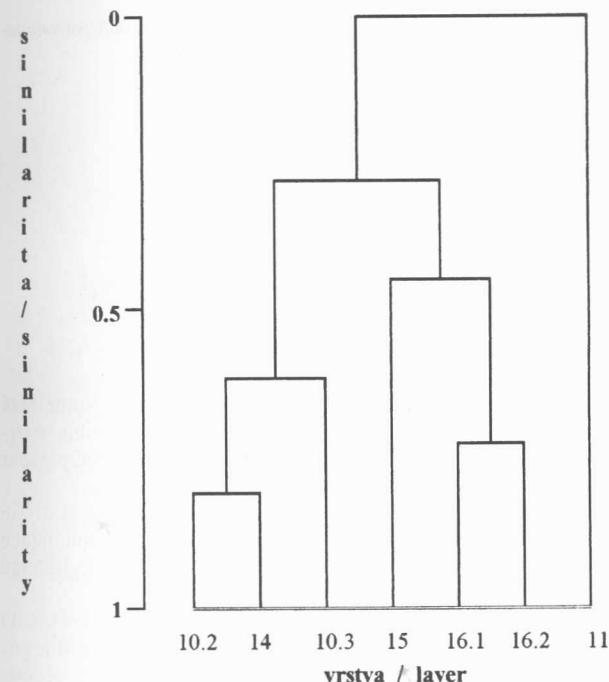
faktory (ovplyvňovala ekologický priestor alebo skôr niektoré abiotické faktory v danom priestore).

Záver

Podľa druhu *C. (Caspiolla) unguicula*, *Cyprideis heterostigma*, *Hemicytheria biornata*, *H. reniformis* a ľ. sa sedimenty hliniska tehelne v Borskom Svätom Jure biostratigraficky zaraďujú do panónu, zóny E.

Podľa výskytu rodu *Hipparium*, *Monosaulax*, *Lagomyryx* a *Ictitherium viverrinum* (rod *Ictitherium* sa prvý raz objavuje v zóne MN 10) možno vrstvy v Borskom Svätom Jure zaradiť do zóny MN10–11. Nálezy zvyškov cicavcov *Hipparium*, *Monosaulax* a *Lagomyryx* na jednej a *Trogontherium* na druhej strane, známe až z pliocénu, sú doterajšími poznatkami v istom rozpore.

Definovali sme dva typy spoločenstiev ostrakód. Ide o spoločenstvo s *Candona (Caspiolla) unguicula* a spoločenstvo rodov *Cyprideis* – *Hemicytheria* – *Amplocypris*. Obidve spoločenstvá žili v prostredí podvodnej časti delty, ktoré bolo stresové, s klesajúcou salinitou, a to v profile smerom hore pod vplyvom paleogeografických zmien prítomnej progradujúcej paleodelty, t.j. od pliohalínnej (9–16 %) po mezohalinnu hodnotu (5–9 %).

Obr. 6. Dendrogram similarity spoločenstiev ostrakód.

Fig. 6. The similarity dendrogram of the ostracod assemblages.

Podakovanie. Srdečne ďakujeme Americkému združeniu ropných geológov (American Association of Petroleum Geologists) za finančnú pomoc vo forme grantu.

Pl. 3. 1 - *Monosaulax minutus* (H. V. Meyer), chewing space, 8,5 x; 2–3 - *Lagomyryx cf. parvulus* (Roger), 2 - pohľad na bukálnu plochu, 2,3 x, 3 - pohľad na žuvaciu plochu, 2,3 x, 4 - 5 - *Trogontherium* sp., 4 - pohľad na bukálnu plochu, 2,2 x, 5 - pohľad na žuvaciu plochu, 2,6 x; 6 - *Cricetodon* sp., bočný pohľad, 13,4 x; 7 - *Hemicytheria folliculosa* (Reuss), Lm zvonku, 68 x; 8 - *Loxoconcha granifera* (Reuss), Pm zvonku, 96 x. Lm - ľavá míska, Pm - pravá míska.

Pl. 3. 1 - *Monosaulax minutus* (H. V. Meyer), žuvacia plocha, 8,5 x; 2–3 - *Lagomyryx cf. parvulus* (Roger), 2 - buccal view, 2,3 x; 3 - occlusal view, 2,3 x; 4–5 - *Trogontherium* sp., 4 - buccal view, 2,2 x, 5 - occlusal view, 2,6 x; 6 - *Cricetodon* sp., lateral view, 13,4 x; 7 - *Hemicytheria folliculosa* (Reuss), Lv outside, 68 x; 8 - *Loxoconcha granifera* (Reuss), Rv outside, 96 x. Lv - left valve, Rv - right valve.

Literatúra

- Buday, T. et al., 1967: Regionální geologie ČSSR, díl II. Západ. Karpaty. Praha, 2, 409–442.
- Dodd, J. R. & Stanton, R. J. Jr., 1981: Paleogeology, Concepts and Applications. John Wiley & Sons, New York, Chichester, Brisbane, Toronto, 559.
- Guérin, C., 1982: Première biozonation du pléistocène Európéen, principal résultat biostratigraphique de l'étude des Rhinocerotidae (Mammalia, Perissodactyla) du miocène terminal au pléistocène supérieur d'Europe occidentale. *Geobios*, Lyon, 15, 4, 593–598.
- Holcová, K. & Maslowská, H., 1994: Štatistické metody v paleontologii. Vysokoškolské skriptá, Bratislava, 132.
- Holec, P., 1981: Occurrence of *Hipparrion primigenium* (H. v. Meyer, 1829) (Mammalia, Equidae) Remnants in the Neogene of the West Carpathians (Slovakia, Czechoslovakia). *Geol. Zbor. Geol. carpath.*, 32, 4, 427–447.
- Holec, P., 1995: A Plio-Pleistocene large mammal fauna from Strekov and Nová Vieska, south Slovakia. *Acta zool. cracov.*, Kraków, 39, 219–222.
- Holec, P., Papšíková, M., Kraus, I. & Fordinál, K., 1987: Rekonstruktion der Lebensbedingungen an der Wende Pannon - Pont auf der Lokalität Pezinok - Lehmgrube der Ziegelei (SO-Rand der Kleinen Karpaten). *Acta geol. geogr. Univ. Comen.*, Geol., 43, 181–191.
- Holec, P. & Sabol, M., 1996: Tretohorné stavovce (Vertebrata) Devínskej Kobylky. *Mineralia Slov.*, 28, 519–522.
- Jiříček, R., 1985: Ostracoden des Pannonien. In: A. Papp (Ed.): Chronostr. Und Neostrat., Miozán M6, Pannonien. Budapest, 378–425.
- Jiříček, R. & Seifert, P. H., 1990: Paleogeography of the Neogene in the Vienna Basin and the adjacent part of the Foredeep. In: D. Miňáriková & H. Lobičer (Eds.): Thirty years of the Geol. Coop. between Austria and Czechoslovakia. Fed. Geol. Surv. Vienna, Geol. Surv. Prague, 89–105.
- Jongman, R. H. G., Ter Braak, C. J. F. & Van Tongeren, O. F. R., 1995: Data Analysis in Community and Landscape Ecology. Cambridge Univ. Press, 1–299.
- Krstič, N., 1971: Ostracods Biofacies in the Pannone. In: Oertli, H. J. (Ed.): Paleoécologie des Ostracodes. Bull. Centre Rech. Pau - SNPA, 5, Pau, 391–397.
- Lupták, P., 1995a: *Ictitherium viverrinum* (Carnivora, Hyaenidae) from Upper Miocene of Western Slovakia. *Geol. Carpath.*, 46, 6, 349–356.
- Lupták, P., 1995b: First Evidence of the Turolian Species *Perunium ursogulo* Orlow, 1948 (Mustelidae, Mammalia) from Slovakia. *Slovak Geol. Mag.*, Bratislava, 171–174.
- Muus, B. J. & Dahlström, P., 1968: Meeresfische. BLV Bestimmungsbuch, München, 244.
- Papp, A. & Thenius, E., 1954: Vösendorf-ein Lebensbild aus dem Pannon des Wiener Beckens. *Mitt. Geol. Gesell.*, Wien, 48, 1–109.
- Peloušek, J., 1984: Závěrečná zpráva Borský Jur. Manuskrift - Geofond, Bratislava, 1–23.
- Pokorný, V., 1971: The Diversity of Fossil Ostracode Communities as an Indicator of Palaeogeographic Conditions. In: H. J. Oertli (Ed.): Paleoécologie des Ostracodes. Bull. Cent. Rech. Pau - SNPA, 5, 391–397.
- Reineck, H. E. & Singh, I. B., 1973: Depositional Sedimentary Environments. Springer-Verlag, Berlin, 439.
- Sokac, A., 1989: Pontian Ostracod fauna in the Pannonian Basin. In: M. Malez & P. Stevanović (Eds.): Chronostr. und Neostrat., Pliozän Plj, Pontien. JAZU & SANU, Zagreb, 672–721.
- Van Morkhoven, F. P. C. M., 1963: Post-palaeozoic Ostracoda, Their Morphology, Taxonomy and Economic Use, part I. Els. Publ. Comp., Amsterdam-London-New York.
- Vislobokova, I. A., 1990: Iskopaemye oleni Eurazii. Trudy paleontologičeskogo instituta, Tom. 240, Moskva, 208.

Pannonian ostracods (*Crustacea, Ostracoda*) and vertebrates (*Chordata, Vertebrata*) from loam pit of the brick yard in Borský Svätý Jur

The locality is situated in the Vienna basin. Lithological filling of the locality is characterized as the clayey silts with some sandy ones, silty sands and fine sands, which contain fossils of the ostracods, molluscs and vertebrates (*Pisces, Reptilia, Mammalia*).

The most numerous fossils among the vertebrates were the mammals fossils of the orders *Insectivora, Rodentia, Artiodactyla, Perissodactyla* and *Carnivora*. Biostratigraphic classification of sediments and paleogeological characteristics of environment are concentrated first of all to the ostracods.

We tabled the layers No. 5–16 to the Pannonian, zone E in sensu Jiříček (1985) on the base of the species *Candonia (Candonia) mutans*, *C. (Caspiolla) unguicula*, *C. (C.) praebalcanica*, *C. (Lineocypris) hodonensis*, *C. (Typhlocypris) elongata*, *C. (T.) fossulata*, *Cyprideis heterostigma*, *C. obesa*, *Hemicytheria biornata*, *H. reniformis* and *Leptocythere lacunosa* and on the base of the mammal genera *Hipparrion*, *Monesaulax*, *Lagomeryx* and *Ictitherium viverrinum* (the first occur-

rence of the genus *Ictitherium* is in MN 10 zone) to the MN 10–11 zone. However, a presence of *Trogontherium*, well-known till Pliocene, makes a contradiction with the present opinions.

Paleogeological conclusions are based on the statistic methods. We used Simpson's index of diversity, dominance and dendrogram of similarity created by complete linkage method.

The statistic analysis showed the presence of two ostracod assemblages named by dominant species — assemblages with *Candonia (Caspiolla) unguicula* and assemblages of species of genera *Cyprideis* — *Amplocypris* — *Hemicytheria*. We consider the former one lived in the environment with mesohaline salinity (5–9 %) the second pliohaline one 9–16 %. They are survived in subaqueous delta plain environment. It was stressed with kaspibrack salinity. In profile its tendency is decreasing upwards owing to paleogeographic changes of the prograduate delta.

Na roz
riasami a
kú štrukt
fibrózna
zúčastňuj
nizmy. C
Logana e
ture). Na
ale bežn
a pramen
vyzrážav
Fe a Mn
na slizov
telieska i
Pozná
sa jedno
kedže v
vajú jed
hornina,
mínu o
matike
(makro
onkoidy
Celko
(1981).